

Sygn. akt II K 177/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2016r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Kinga Brykalska- Stępień

Protokolant sekr. sąd. Małgorzata Góralska, st. sekr. sąd. Ewa Juszczyk, stażysta Ewelina Józwiak, sekr. sąd. Karolina Kruszyniak,

z udziałem Prokuratora Marzeny Kaźmierskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 maja 2015r., 8 lipca 2015r., 7 września 2015r., 4 listopada 2015r., 11 stycznia 2016r., 3 lutego 2016r., 4 kwietnia 2016r., 3 czerwca 2016 i 4 lipca 2016 r. w Ł.

sprawy:

M. R. (1), syna K. i I. z d. B., ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą:

I. w okresie od 01 czerwca 2011r. do 30 czerwca 2011r. i we wrześniu 2011r. w B., woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń drzwi i okna pomieszczenia gospodarczego, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia chłodnicy, rozdzielacza podnośnika i dwóch wtryskiwaczy od ciągnika rolniczego marki U. (...), o łącznej wartości 1500 zł na szkodę J. B.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

II. w okresie od 17 do 21 grudnia 2012r. w O., woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń drzwi niezamieszkałego budynku, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia metalowych elementów kuchni węglowej i gazowej, lichtarzy, noży kuchennych, czajnika elektrycznego, zegara, o łącznej wartości 500 zł na szkodę J. N., w okresie od 01 do 22 grudnia 2012r. w miejscowości J., woj. (...), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń drzwi niezamieszkałego budynku, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia metalowych elementów kuchni węglowej, bańki do mleka, o łącznej wartości 100zł na szkodę S. K., w okresie od 21 do 23 grudnia 2012r. w miejscowości K., woj. (...), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń drzwi niezamieszkałego budynku, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia metalowych elementów kuchni węglowej, skrzynki narzędziowej z kluczami ślusarskimi, śrubami, kuli ortopedycznej, metalowego blatu maszyny do szycia, o łącznej wartości 3000 zł na szkodę M. W.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

III. w nocy 13/14 czerwca 2012r. w P., woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia dwóch obciążników od kół ciągnika rolniczego marki U., dwóch butli powietrznych od hamulców maszyn rolniczych, przedmiotów metalowych w postaci prętów i płaskowników, o łącznej wartości 1200 zł na szkodę K. O. (1) oraz w okresie od 05 kwietnia do 20 czerwca 2012r. w F., woj. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń pomieszczeń gospodarczych i komórki dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 100 sztuk cegły klinkierowej, metalowego blatu stołu, metalowego imadła, metalowego kowadła oraz roweru, o łącznej wartości 2800 zł na szkodę S. M. (1),

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

IV. w okresie od 13 do 19 grudnia 2012r. w S., woj. (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń drzwi wejściowych do niezamieszkałego budynku, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 50 kg węgla i trzech kompletów pościeli, o łącznej wartości 200 zł na szkodę A. B.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.,

V. w okresie od 02 do 04 stycznia 2013r. w B., woj. (...), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń drzwi pomieszczeń gospodarczych, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia butli gazowej 2kg z palnikiem, sekatora ogrodowego, trzech baniek z 50 litrami benzyny, o łącznej wartości 450 zł na szkodę P. W.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.,

VI. w okresie od 05 do 12 grudnia 2012r. w S., woj. (...) działając w z góry powziętym zamiarem, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń drzwi pomieszczeń gospodarczych, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia prostownika, piły elektrycznej do cięcia drzewa, dwóch akumulatorów samochodowych, przewodów rozruchowych, 25 sztuk kluczy nasadowych, wiertarki marki B., szlifierki kątovej oraz szlifierki stołowej, o łącznej wartości 2200 zł na szkodę H. K.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

orzeka:

1. oskarżonego M. R. (1) w ramach czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku uznaje za winnego tego, że dwukrotnie, w nieustalonych dniach w okresie od czerwca 2011r. do września 2011r. w B., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń drzwi i okna pomieszczenia gospodarczego, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia chłodnicy, rozdzielacza podnośnika i dwóch wtryskiwaczy od ciągnika rolniczego marki U. (...), o łącznej wartości 1500 zł na szkodę J. B., czym wyczerpał znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na tej podstawie skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

2. oskarżonego M. R. (1) w ramach czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku uznaje za winnego tego, że:

a. w nieustalonym dniu w okresie od 17 do 21 grudnia 2012r. w O., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń drzwi niezamieszkałego budynku, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia metalowych elementów kuchni węglowej i gazowej, lichtarzy, noży kuchennych, czajnika elektrycznego, zegara, o łącznej wartości 500 zł na szkodę J. N., czym wyczerpał znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 279 § 1 k.k. i za to na tej podstawie skazuje go,

b. w nieustalonym dniu w okresie od 01 do 22 grudnia 2012r. w miejscowości J., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń drzwi niezamieszkałego budynku, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia metalowych elementów kuchni węglowej, bańki do mleka, o łącznej wartości 100zł na szkodę S. K., czym wyczerpał znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 279 § 1 k.k. i za to na tej podstawie skazuje go,

c. w nieustalonym dniu w okresie od 21 do 23 grudnia 2012r., w miejscowości K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń drzwi niezamieszkałego budynku, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia metalowych elementów kuchni węglowej, skrzynki narzędziowej z kluczami ślusarskimi, śrubami, kuli ortopedycznej, metalowego blatu maszyny do szycia, o łącznej wartości 3000 zł na szkodę M. W., czym wyczerpał znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 279 § 1 k.k. i za to na tej podstawie skazuje go,

3. oskarżonego M. R. (1) w ramach czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku uznaje za winnego tego, że:

a. w nocy 13/14 czerwca 2012r. w P., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch obciążników od kół ciągnika rolniczego marki U., dwóch butli powietrznych od

hamulców maszyn rolniczych, przedmiotów metalowych w postaci prętów i płaskowników, o łącznej wartości 1200 zł na szkodę K. O. (1), czym wyczerpał znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 278 § 1 k.k. i za to na tej podstawie skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

b. w nieustalonym dniu w okresie od 05 kwietnia do 20 czerwca 2012r. w F., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia metalowej bramy wjazdowej wraz z furtką oraz po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń pomieszczeń gospodarczych i komórki dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 100 sztuk cegły klinkierowej, metalowego blatu stołu, metalowego imadła, metalowego kowadła oraz roweru, o łącznej wartości 2800 zł na szkodę S. M. (1), czym wyczerpał znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

4. oskarżonego M. R. (1) w ramach czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku uznaje za winnego tego, że nieustalonego dnia w okresie od 13 do 19 grudnia 2012r. w S., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń drzwi wejściowych do niezamieszkałego budynku, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 50 kg węgla i trzech kompletów pościeli, o łącznej wartości 200 zł na szkodę A. B., czym wyczerpał znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 279 § 1 k.k. i za to na tej podstawie skazuje go,

5. oskarżonego M. R. (1) w ramach czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku uznaje za winnego tego, że nieustalonego dnia w okresie od 02 do 04 stycznia 2013r. w B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń drzwi pomieszczeń gospodarczych, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia butli gazowej 2 kg z palnikiem, sekatora ogrodowego, trzech baniek z 50 litrami benzyny, o łącznej wartości 450 zł na szkodę P. W., czym wyczerpał znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 279 § 1 k.k. i za to na tej podstawie skazuje go,

6. oskarżonego M. R. (1) w ramach czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku uznaje za winnego tego, że dwukrotnie, w nieustalonych dniach w okresie od 05 do 18 grudnia 2012r. w S., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń drzwi pomieszczeń gospodarczych, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia prostownika, piły elektrycznej do cięcia drzewa, dwóch akumulatorów samochodowych, przewodów rozruchowych, 25 sztuk kluczy nasadowych, wiertarki marki B., szlifierki kątowej oraz szlifierki stołowej, o łącznej wartości 2200 zł na szkodę H. K., czym wyczerpał znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na tej podstawie skazuje go,

7. ustala, iż czyny przypisane oskarżonemu M. R. (1) w punktach 2a, 2b, 2c, 4, 5, 6 sentencji wyroku zostały popełnione w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności i stanowią ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. za czyny te wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

8. na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. łączy wszystkie orzeczone wobec oskarżonego M. R. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

9. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 73 § 1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. R. (1) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby i w tym czasie oddaje oskarżonego pod dozór kuratora,

10. na podstawie art. 72 § 2 k.k. w zw. z art. 4§1k.k. zobowiązuje oskarżonego M. R. (1) do naprawienia szkody w ciągu jednego roku od uprawomocnienia się wyroku:

a. w części na rzecz J. B. poprzez zapłatę kwoty 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych,

b. w części na rzecz J. N. poprzez zapłatę kwoty 50 (pięćdziesiąt) złotych,

- c. w części na rzecz S. K. poprzez zapłatę kwoty 50 (pięćdziesiąt) złotych,
  - d. w części na rzecz M. W. poprzez zapłatę kwoty 1500 (jeden tysiąc pięćset pięćdziesiąt) złotych,
  - e. w części na rzecz K. O. (1) poprzez zapłatę kwoty 600 (sześćset) złotych,
  - f. w części na rzecz S. M. (1) poprzez zapłatę kwoty 1400 (jeden tysiąc czterysta) złotych,
  - g. w części na rzecz A. B. poprzez zapłatę kwoty 100 (sto) złotych,
  - h. w części na rzecz P. W. poprzez zapłatę kwoty 225 (dwieście dwadzieścia pięć) złotych,
  - i. w części na rzecz H. K. poprzez zapłatę kwoty 1100 (jeden tysiąc sto) złotych,
11. zwalnia oskarżonego w całości z obowiązku zapłaty kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 177/15

UZASADNIENIE

Pokrzywdzony J. B. jest współwłaścicielem zabudowanej nieruchomości położonej w miejscowości (...). Oskarżony M. R. (1) dwukrotnie, w okresie od czerwca 2011r. do września 2011r. w B., wraz z D. C. (1) - bratem swojej dziewczyny, po oderwaniu fragmentu okna pomieszczenia gospodarczego, weszli do pomieszczeń, skąd dokonali kradzieży przedmiotów metalowych nadających się do sprzedaży. Za pierwszym razem oskarżony wraz z D. C. (1) zabrali chłodnicę od ciągnika rolniczego marki U. (...), za drugim razem rozdzielacz podnośnika i dwa wtryskiwacze od ciągnika rolniczego marki U. (...). Skradzione mienie w opisanych dwóch zdarzeniach miało łączną wartość 1500 zł. Oskarżony sprzedał skradzione przedmioty na punktach skupu w G. i Ł., uzyskane pieniądze przeznaczył na swoje potrzeby.

/wyjaśnienia oskarżonego M. R. (1) k. 233v, wyjaśnienia D. C. (1) k.224, k.229, zeznania D. C. (1) k.378, zeznania J. B. k. 3-4, k.369, k. 489/

Pokrzywdzony J. N. jest właścicielem zabudowanej nieruchomości położonej w miejscowości O.. W okresie od 17 do 21 grudnia 2012r oskarżony M. R. (1) udał się tam wraz z D. C. (1). Na miejscu sprawcy urwali kłódkę zabezpieczającą wejście do niezamieszkałego budynku a następnie z pomieszczeń zabrali metalowe elementy kuchni węglowej i gazowej, lichtarze, noże kuchenne, czajnik elektryczny, zegar. Łączna wartości skradzionego mienia stanowiła kwotę 500 zł. Sprawcy skradzione rzeczy sprzedali na skupie złomu w miejscowości G., gdzie część z nich została odnaleziona przez pokrzywdzonego i zwrócona. Pokrzywdzonemu zwrócono niektóre elementy metalowe kuchni węglowej i gazowej, lichtarz, tj. mienie o łącznej wartości 200 zł.

/wyjaśnienia oskarżonego M. R. (1) k. 233v, wyjaśnienia D. C. (1) k.224, 228v, zeznania J. N. k.490v-491, zeznania J. J. k. 163v, k. 514, protokół oględzin miejsca k.158-159, protokół zatrzymania rzeczy k.160-162, pokwitowanie k.170/

Pokrzywdzony S. K. jest właścicielem niezamieszkałej nieruchomości w miejscowości J.. Zimą 2012 roku budynek mieszkalny typu „letniak” był zamknięty na kłódkę. Oskarżony wraz z D. C. (1), w okresie od 01 do 22 grudnia 2012r. udał się do miejscowości J., gdzie po oderwaniu kłódky z drzwi zabrali metalowe elementy kuchni węglowej, bańki do mleka. Łączna wartość skradzionego mienia wynosiła 100zł. Pokrzywdzony nie odzyskał skradzionego mienia. Oskarżony sprzedał skradzione mienie na punkcie skupu.

/wyjaśnienia oskarżonego M. R. (1) k. 233v-234, wyjaśnienia D. C. (1) k. 224, k.228v, zeznania S. K. k. 4989v-490, protokół oględzin miejsca k. 175-177/

Pokrzywdzony M. W. posiada w miejscowości K. zabudowaną nieruchomość. Budynek znajdujący na tej nieruchomości jest niezamieszkały. W okresie od 21 do 23 grudnia 2012r. M. R. (1) wraz z D. C. (1), wyrwali z zawiasów drzwi budynku mieszkalnego i z jego wnętrza zabrali metalowe elementy kuchni węglowej, skrzynkę narzędziową z kluczami ślusarskimi, śrubami, kule ortopedyczne, metalowy blat maszyny do szycia. Łączna wartość mienia wynosiła 3000 zł. Skradzione przedmioty oskarżony sprzedał na skupie złomu.

/wyjaśnienia oskarżonego M. R. (1) k.233v, wyjaśnienia D. C. (1) k.224, k.228v, z eznania M. W. k. 495v, protokół oględzin miejsca. 184-185/

Pokrzywdzony K. O. (2) w miejscowości P. prowadzi gospodarstwo rolne, w nim zamieszkuje wraz z rodziną. W nocy 13/14 czerwca 2012r. oskarżony M. R. (1) wraz z D. C. (1) dostali się na teren ww. gospodarstwa rolnego, skąd zabrali dwa obciążniki od kół ciągnika rolniczego marki U., dwie butle powietrzne od hamulców maszyn rolniczych oraz przedmioty metalowe (złom użytkowy) w postaci prętów i płaskowników. Łączna wartość skradzionego mienia stanowiła sumę 1200 zł.

/wyjaśnienia oskarżonego M. R. (1) k. 234, wyjaśnienia D. C. (1) k.228v-229, zeznania K. O. (2) k. 491/

Pokrzywdzony S. M. (1) na stałe zamieszka w Ł., natomiast w F. posiada zabudowaną nieruchomość. W okresie od 05 kwietnia do 20 czerwca 2012r. M. R. (1) wraz z D. C. (1), udali się na wskazaną nieruchomość w F., skąd zabrali metalową bramę wjazdową wraz z furtką. W tym również okresie oskarżony oraz D. C. (1) wyrwali skobel zabezpieczający wejście do pomieszczenia gospodarczego i oderwali deski z komórki po czym zabrali 100 sztuk cegły klinkierowej, metalowy blat stołu, metalowe imadło, metalowego kowadło oraz roweru. Łączna wartość ukradzionych rzeczy wynosiła 2800 zł. Pokrzywdzony nie odzyskał żadnego ze skradzionych mu przedmiotów.

/ wyjaśnienia oskarżonego M. R. (1) k.233v- 234, k. 250v, wyjaśnienia D. C. (1) k.228v-229, k.254v, z eznania S. M. (1) k.79-79v, k.369v, k. 490-491v, protokół oględzin miejsca k.82-83.

Oskarżony M. R. (1) wraz z D. C. (1) w okresie od 13 do 19 grudnia 2012r. udał się do miejscowości S., na teren nieruchomości należącej do pokrzywdzonego A. B.. Budynek stojący na terenie nieruchomości jest niezamieszkały. Na miejscu wyrwali skobel z drzwi wejściowych do budynku, a po wejściu do niego zabrali znajdujący się tam węgiel w ilości 50 kg i trzy komplety pościeli, o łącznej wartości 200 zł. Wracając do domu sprawcy wyrzucili pościel do przydrożnego rowu.

/ wyjaśnienia oskarżonego M. R. (1) 234, wyjaśnienia D. C. (1) k. 228v - 229, k.254v, zeznania A. B. k.118, k. 496, protokół oględzin miejsca k.119-119v/

Pokrzywdzony P. W. mieszka w Ł. oraz posiada zabudowaną nieruchomość w miejscowości B.. W okresie od 02 do 04 stycznia 2013r. oskarżony M. R. (1) wraz z D. C. (1), udali się na tę posesję, gdzie następnie wystawili zamknięte drzwi do dwóch pomieszczeń gospodarczych. Stamtąd zabrali butlę gazową 2 kg z palnikiem, sekator ogrodowy, trzy bańki z 50 litrami benzyny, o łącznej wartości 450 zł.

/ wyjaśnienia oskarżonego M. R. (1) k.234, wyjaśnienia D. C. (1) k.229, zeznania P. W. k.9-9v, k.495v-496, protokół oględzin miejsca k.12-13/.

Pokrzywdzona H. K. posiada niezamieszkałą nieruchomość w miejscowości S.. Oskarżony M. R. (1) wraz z D. C. (1) na tej nieruchomości byli dwukrotnie, w okresie w okresie od 05 do 18 grudnia 2012r. Na miejscu, za pierwszym razem po zerwaniu kłódek zabezpieczających wejście do pomieszczeń gospodarczych (garaży) zabrali prostownik, piłę elektryczną do cięcia drzewa, dwa akumulatory samochodowe i przewody rozruchowe. Za drugim razem również po urwaniu kłódki M. R. (1) wraz z D. C. (1) z pomieszczeń gospodarczych zabrali 25 sztuk kluczy nasadowych, wiertarkę marki B., szlifierkę kątową oraz szlifierkę stołową. Skradzione mienie w opisanych dwóch zdarzeniach miało łączną wartość 2200 zł. Działania sprawców były podejmowane w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru.

/ wyjaśnienia oskarżonego M. R. (1) k.234, wyjaśnienia D. C. (1) k.229, zeznania H. K. k. 128, k.139v, k.488v- 489, zeznania A. K. k.136, k. 514v-515, protokół oględzin miejsca k.137-138/.

Ukradzione metalowe rzeczy ruchome były sprzedawane przez oskarżonego i D. C. (1) w punktach skupu złomu w G., K. i Ł., lub wykorzystywane do własnej działalności – oskarżony skupował stare auta i rozbierał je na części, które następnie sprzedawał.

/ wyjaśnienia M. R. (1) k. 233-234, k. 488v, wyjaśnienia D. C. (1) k.228v-229, zeznania J. J. k. 163v, k.217v, k.513v-514, kopia umów sprzedaży k.220/.

D. C. (1) został skazany prawomocnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Kutnie z dnia 10 maja 2013r. w sprawie sygn. akt VIIK 313/13 za czyny zarzucone mu i popełnione wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym M. R. (1).

/ odpis wyroku k.343-344/

M. R. (1) ma 25 lat, z zawodu jest kierowcą, osiąga dochód w kwocie ok. 1500 zł miesięcznie, jest kawalerem, ojcem jednego dziecka, które wraz z matką pozostaje na jego utrzymaniu. Nie posiada majątku. Oskarżony był uprzednio karany, za przestępstwo przeciwko mieniu.

/ oświadczenie oskarżonego k.487, karta karna k.536/.

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego (k.233-234, k. 250v) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia, w których opisał poszczególne zachowania sprawcze. Sąd dał wiarę tym wyjaśnieniom, albowiem są one konsekwentne, logiczne, pozbawione są wewnętrznych sprzeczności. Znajdują potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonych opisujących zarówno sposób dokonywania kradzieży i włamań jak i ukradzionych przedmiotów. Znajdują również potwierdzenie w złożonych w postępowaniu przygotowawczym oraz częściowo w postępowaniu sądowym wyjaśnieniach D. C. (1). Wskazane wyżej wyjaśnienia oskarżonego M. R. zawierają na tyle dużo szczegółów, że można je oceniać i analizować szeroko, z odniesieniem do szeregu pozostałych dowodów. Treść wyjaśnień oskarżonego świadczy o bezpośredniej obserwacji relacjonowanych faktów. Nadto wyjaśnienia znajdują pośrednie potwierdzenie w dowodzie rzeczowym w postaci kopii umowy sprzedaży złomu w punkcie w G. (k.220), o fakcie sprzedaży metalowych elementów na tym właśnie punkcie mówił oskarżony podczas składania wyjaśnień. Oskarżony podawał wiele szczegółów popełnianych czynów, zgodnych z opisami pokrzywdzonych, co nie znaczy, że podał wszystkie, w szczególności dotyczy to środka transportu użytego do przewiezienia ukradzionych rzeczy. W części używany był do tego celu samochód osobowy A., który użytkował oskarżony, co jednak nie wyklucza wywożenia większych i cięższych rzeczy innym środkiem transportu, co do którego oskarżony nie składał wyjaśnień.

Przed Sądem M. R. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. M. R. wówczas wyjaśniał nieprawdziwie, że nie popełnił przypisanych mu czynów, że treść wyjaśnień z postępowania przygotowawczego została na nim wymuszona, nie podawał treści zapisanych wyjaśnień, robił to za niego policjant. Twierdził nieprawdziwie, iż był bity, zastraszany, wymuszono na nim przyznanie się do winy. Wyjaśnienia oskarżonego, które zakwestionował Sąd są sprzeczne z tym co oskarżony wyjaśniał wcześniej, z wyjaśnieniami D. C. (1) z etapu śledztwa, i częściowo także jego zeznaniami składnymi do tej sprawy (k.378 i k. 502-503), sprzeczne z zeznaniami świadków funkcjonariuszy policji J. W., S. A., M. O., T. B., i S. O. co do przebiegu przesłuchania z jego udziałem na terenie tut. KPP. Zeznaniami świadków - funkcjonariuszy policji - T. B. (2), M. O. (2), S. O., J. W. (2) i S. A. (2), Sąd daje wiarę w całości. Ich zeznania w ocenie Sądu są spójne, logiczne, brak w nich wewnętrznych sprzeczności. Wzajemnie korelują i uzupełniają się, znajdują nadto oparcie w dowodach o naturze rzeczowej (np. protokołach przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym). Sąd nie zna powodów, dla których policjanci z wieloletnim stażem mieliby w ramach przestępczego porozumienia ryzykować nie tylko odpowiedzialnością karną, ale także dyscyplinarną i utratą pracy, by szkodzić oskarżonemu. Nie ujawnił się żaden konflikt między oskarżonym a świadkami, nie łączą ich sprawy osobiste, prywatne. Brak jest powodów dla których policjanci mieliby wymuszać wyjaśnienia od oskarżonego w sytuacji, gdy został on wręcz przypadkowo zatrzymany. Nadto zasady logiki nie tłumaczą dlaczego przy rzekomych nieprawidłowościach jakie

miały zaistnieć przy pierwszym jego przesłuchaniu w postępowaniu przygotowawczym, oskarżony jeszcze dwukrotnie przy kolejnych przesłuchaniach przyznawał się do winy i podtrzymywał uprzednio złożone wyjaśnienia, a było to już w czasie, gdy nie znajdował się w KPP. Sąd ocenia, iż wyjaśnienia M. R. z postępowania sądowego służą wyłącznie jego linii obrony, miały za zadanie podważyć wiarygodności jego wcześniejszej relacji, niekorzystnej dla niego z punktu widzenia procesu. Oskarżony nie poczynił żadnych uwag, zastrzeżeń w kwestionowanych przez niego protokołach, aż do czasu jego przesłuchania na rozprawie nie zgłosił faktu jego rzekomego pobicia, czy to prokuraturze, czy sądowi po wpłynięciu akt. Zakwestionował je dopiero podczas przesłuchania, a wobec jego wyjaśnień stoi w opozycji szereg dowodów. Wskazać należy również i to, że oskarżony wskazuje poważny konflikt pomiędzy nim a D. C. (1) jako powód składania przez niego obciążających go wyjaśnień. Tymczasem D. C. (1) nie tylko nie potwierdza w żadnym razie istniejącego konfliktu, ale obecnie w ogóle zaprzecza udziałowi oskarżonego w zdarzeniach, twierdząc, że również był bity i widział, że jest bity oskarżony i dlatego mówił to co funkcjonariusze chcieli.

Twierdzenia oskarżonego co do odniesionych obrażeń nie znajdują potwierdzenia w żadnym z wiarygodnych dowodów w sprawie. Nie potwierdza charakteru i rodzaju obrażeń świadek D. C. (2), obecna konkubina oskarżonego. M. R. twierdzi, że bili go po twarzy otwartą ręką, że 30 razy otrzymał uderzenie po plecach pałką policyjną. Twierdzi, że miał przeciętą wargę i siniaki na plecach, chociaż bicie było takie aby nie było śladów. D. C. (2) natomiast zeznaje, że oskarżony miał zasinienie na twarzy oraz „czerwone ślady na plecach”. Relacje te są nie tylko różne od siebie, to jeszcze niespójne z ewentualnymi następstwami jakie musiałyby powodować 3 – godzinne bicie. Oskarżony z niewiadomych przyczyn nie wykonał obdukcji lekarskiej, nie udał się do lekarza, nie posiada żadnego lekarskiego potwierdzenia obrażeń, natomiast jego wyjaśnienia są niespójne z zeznaniami konkubiny i przez to, niewiarygodne.

Należy dać wiarę wyjaśnieniom D. C. (1) które składał on z postępowania przygotowawczego (k. 223v-224, k.228v-229, k.254v). Wówczas podejrzany wyjaśniał w jaki sposób dopuścili się z M. R. (1) popełnienia zarzucanych im czynów, jakie zachowania każdy z nich podejmował, co robili ze skradzionymi rzeczami. Te jego wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego M. R. z postępowania przygotowawczego, zeznaniami pokrzywdzonych, a częściowo także z zeznaniami D. C. (1), które składał przed Sądem jako świadek.

Zeznania D. C. (1) z postępowania sądowego są prawdziwe w zakresie w jakim przyznał się do popełnienia czynów zabronionych na terenie B. wspólnie i w porozumieniu z M. R., tego, iż pokonali zabezpieczenia w postaci szyby by dostać się do jednego z okradanych pomieszczeń. W pozostałym zakresie jego zeznania są nieprawdziwe, w szczególności kiedy zaprzecza sprawstwu pozostałych czynów popełnionych wspólnie z M. R., tego, iż wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego były na nim i M. R. wymuszone. W tym zakresie podobnie jak w przypadku oceny wyjaśnień M. R. twierdzeniom tym przeczą zeznania świadków – funkcjonariuszy policji. D. C. (1), podobnie jak oskarżony, nie podnosił kwestii wymuszenia wyjaśnień podczas kolejnych przesłuchań, a zamiast tego potwierdzał te poprzednie, pomimo, że stan obawy jaki miałby towarzyszyć mu na KPP już ustał. Próżno szukać w kwestionowanych zapisach zastrzeżeń D. C. co do przebiegu czynności, nie zgłaszał tych zdarzeń do czasu jego przesłuchania przez Sąd, co więcej, D. C. (1) zaakceptował wyrok skazujący go za wszystkie stawiane mu zarzuty a obecnie odbywa orzeczoną karę. W ocenie Sądu zmiana relacji przez tę osobą ma związek z jego obecnie bliskimi relacjami z M. R., który pozostaje w związku konkubenckim z jego siostrą.

Nie ma podstaw do kwestionowania zeznań świadków - pokrzywdzonych J. B., J. N., S. K., M. W., K. O. (2), S. M. (1), A. B., P. W. i H. K.. Osoby te zeznawały o poniesionych przez nich stratach, w miarę możliwości okresach utraty mienia, wartościach i sposobach dostawania się do pomieszczeń przez sprawców. Świadkowie relacjonowali konsekwentnie, spójnie, w wystarczający sposób dokładnie. Ponieważ czyny przestępcze były popełniane w jednej okolicy, to opisywane przez pokrzywdzonych zdarzenia miały podobny przebieg i w tym sensie zeznania pokrzywdzonych wzajemnie się uzupełniają. Zeznaniach tych osób są logiczne, znajdują oparcie w dowodach rzeczowych (np. protokołach oględzin). Świadkowie relacjonują naturalnie, podkreślają elementy, których nie są pewni lub których nie pamiętają. W sprawie nie ma żadnych danych wskazujących za istnieniem między świadkami a oskarżonymi konfliktu, nie istnieją dowody o treści przeciwnej wobec zeznań tych osób. Wobec dobrej jakości depozycji tych świadków i oparcia ich relacji w innych dowodach Sąd dał im wiarę.

Podobnie Sąd ocenia zeznania świadków J. J., P. J.. Ich zeznania w ocenie Sądu są spójne, logiczne, brak w nich wewnętrznych sprzeczności, nadto znajdują oparcie w części wyjaśnień M. R., D. C., a także dowodach o naturze rzeczowej (np. kopiach umów sprzedaży złomu). Omawiani świadkowie są osobami postronnymi dla oskarżonego, w ich zeznaniach nie ujawniają się tendencje do nadmiernego obciążania oskarżonego.

Zeznania J. S., S. F., J. K. i J. W. (3) nie miały znaczenia dla dokonywania ustaleń w tym postępowaniu albowiem dotyczyły zarzutów stawianych drugiemu z oskarżonych A. M. i nie miały związku z postępowaniem dotyczącym M. R..

Zeznania świadka P. R. niczego do sprawy nie wnoszą. Świadek jest bratem oskarżonego, jego zeznania ograniczają się do prostego zaprzeczenia sprawstwu brata, z jednoczesnym stwierdzeniem, że świadek P. R. nic w tej sprawie nie wie.

Uzupełnieniem w przedmiotowej sprawie opisanych wyżej osobowych źródeł dowodowych są rzeczowe źródła dowodowe, jak protokoły oględzin, protokoły przeszukania, kopie umów sprzedaży złomu i inne. Sąd uwzględnił te dowody rzeczowe jako wiarygodne, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie zezwolił Sądowi na ustalenie, iż oskarżony M. R. (1) wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą od czerwca 2011r. do stycznia 2013r dokonał szeregu czynów przeciwko mieniu. Sprawstwo co do czynów przepisanych oskarżonemu Sąd dokonał w oparciu o wyjaśnienia samego M. R. składanych w trakcie postępowania przygotowawczego, a także wyjaśnień D. C. (1). Z relacji sprawców oraz zeznań pokrzywdzonych wiadomo kto dopuścił się czynów przestępnych analizowanych w tym postępowaniu, jakie skradziono mienie, na czyją szkodę, jakiej było wartości. Relacja pokrzywdzonych co do ilości, rodzaju, czy wartości skradzionego mienia nie była w tym postępowaniu kwestionowana przez żadną ze stron postępowania i z wykorzystaniem tych dowodów Sąd dokonał ustaleń. Oskarżony dokonywał zaboru cudzego mienia z niezabezpieczonych miejsc (podwórko) lub też poprzez pokonywanie wykonanych przez właścicieli zabezpieczeń w postaci kłódek lub zamkniętych drzwi. Zabrane rzeczy oskarżony sprzedawał lub wykorzystywał do własnych potrzeb, postępując z cudzymi rzeczami jak z własnymi.

Materiał dowodowy zezwolił Sądowi na dokonanie także pewnych zmian w opisach czynów względem aktu oskarżenia ponieważ w tej mierze były błędy. Jeżeli chodzi o zarzut z punktu pierwszego aktu oskarżenia to z zeznań pokrzywdzonego i wyjaśnień oskarżonego i D. C. wynikało, iż w okresie od czerwca 2011r. do września 2011r. sprawcy dwukrotnie dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia na szkodę J. B., za każdym razem pokonując zabezpieczenia, w jednym wypadku drzwi, w drugim wypadku okna pomieszczenia gospodarczego. Ilość i wartość skradzionych rzeczy ruchomych potwierdziła się w toku postępowania sądowego. Zachowanie oskarżonego wypełniło więc znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Jeżeli chodzi o drugi zarzut z aktu oskarżenia, Sąd ustalił, iż należy w ramach tego zarzutu wyodrębnić poszczególne zachowania sprawcze na szkodę poszczególnych pokrzywdzonych i nie ma przesłanek do ustalenia, że czyny popełnione na szkodę J. N., S. K. i M. W. stanowiły jeden czyn zabroniony popełniony w ramach czynu ciągłego. W tym zakresie nie istniał w sprawie materiał dowodowy, zezwalający na ustalenie, iż poszczególne kradzieże z włamaniem do nieruchomości tych osób były objęte z góry przyjętym przestępczym planem. Nie wynika to z wyjaśnień oskarżonych, nie potwierdzają owego planu inne dowody. Poza wyodrębnieniem każdego z zachowań jako odrębnego czynu z art. 279 § 1 k.k. innych zmian Sąd nie wprowadzał, albowiem ilość, wartość mienia nie była kwestionowana, nie było w tej mierze dowodów przeciwnych. Każdy z czynów opisanych w pkt 2 aktu oskarżenia był skierowany przeciwko mieniu, łączył się z zaborem rzeczy ruchomych przez sprawców, a wcześniej sprawcy by dostać się do mienia musieli pokonać zabezpieczenia pomieszczeń, czym wyczerпали znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 k.k.

Podobnie było w przypadku czynu z punktu III aktu oskarżenia. Sąd z dwóch zachowań sprawczych opisanym w tym zarzucie wyodrębnił dwa czyny zabronione, jeden przeciwko K. O. (2), a drugi przeciwko S. M. (1). Pierwszy z tych czynów wiązał się z zaborem rzeczy ruchomych z terenu posesji, ale bez pokonywania zabezpieczeń. Skradzione przedmioty znajdowały się na terenie podwórka, na które dostali się sprawcy i dokonali ich kradzieży. Wobec

wartości mienia (1200 zł) było to przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. Jeżeli chodzi o czyn popełniony na szkodę S. M. to sprawcy kradnąc części ogrodzenia nie pokonywali żadnych zabezpieczeń, ale co do części skradzionego mienia musieli pokonać zabezpieczenia pomieszczenia gospodarczego, odrywając deski z drzwi komórki. Z zabezpieczonych pomieszczeń ukradli opisane w wyroku mienie ruchome. W tym przypadku czyn oskarżonego wyczerpywał znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

W przypadku czynów z punktów IV i V aktu oskarżenia Sąd dokonał jedynie doprecyzowania, iż oskarżony wspólnie i w porozumieniu z drugim sprawcą dokonywali tych czynów w nieustalonych dniach mieszczących się w określonych okresach czasu. Po upływie określonego czasu sprawcy nie byli w stanie podać dokładnych dat dokonywać kradzieży, a z uwagi na fakt, iż większość posesji na które wchodzili sprawcy była niezamieszkała to pokrzywdzeni o kradzieżach dowiadawali się po pewnym czasie. Stąd w większości przypadków Sąd ustalał, iż czynu były dokonane nieustalonego dnia, mieszczącego się w określonym przedziale czasowym. Podobnie jak poprzednio i w tym wypadku wartości i ilość skradzionego mienia nie uległa zmianie, nikt tych okoliczności nie kwestionował.

W przypadku czynu z punktu VI aktu oskarżenia z zeznań pokrzywdzonej i jej syna wynikało, iż kradzieże z włamaniem były dwie, w bliskim okresie czasu. Z tego powodu Sąd zmienił opis tego czynu ustalając, iż oskarżony wspólnie z drugą ustaloną osobą dokonali dwóch zachowań sprawczych z art. 279 § 1 k.k., ale że te były popełnione w krótkim, kilkudniowym okresie czasu, w podobny sposób (pokonanie zabezpieczenia pomieszczenia na tej samej nieruchomości w celu kradzieży rzeczy ruchomych), to Sąd przyjął, iż były popełnione w ramach z góry powziętego zamiaru i stanowiły czyn ciągły z art. 12 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

Nadto Sąd ustalił analizując odległości czasowe oraz znamiona poszczególnych przypisanych oskarżonemu czynów, iż przestępstwa przypisane mu w sentencji wyroku w punktach 2a, 2b, 2c, 4, 5, 6 dokonane na szkodę J. N., S. K., M. W., A. B., P. W. i H. K. zostały popełnione w krótkich odstępach czasu - w okresie od grudnia 2012 roku do stycznia 2013 roku - z wykorzystaniem takiej samej sposobności - . włamania dokonywane były do niezamieszkałych pomieszczeń, w porze zimowej, w nocy, do pomieszczeń oskarżony dostawał się po wcześniejszym urwaniu kłódek bądź zniszczeniu drzwi a zatem stanowią ciąg przestępstw opisany w art. 91 § 1 k.k.

W tej sytuacji z wykorzystaniem instytucji opisanej w art. 91 § 1 k.k. za te czyny Sąd oskarżonemu wymierzył jedną karę w rozmiarze 2 lat pozbawienia wolności.

Orzeczenie wobec oskarżonego takiej kary ukaże zarówno jemu jak i społeczeństwu nieuchronność surowej reakcji wymiaru sprawiedliwości na popełnione przestępstwo, wskaże na nieopłacalność zachowań przestępczych. Zauważyć trzeba, że czyny przypisane oskarżonemu należą do grupy przestępstw często popełnianych. Czyny te godziły w tak istotne dobro jakim jest własność innej osoby i możliwość decydowania właściciela co do losów swoich rzeczy. Wpływ na wymiar kary miała ilość czynności sprawczych podjętych przez oskarżonego, wartości i ilość mienia przez niego skradzionego, umyślność jego działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Łagodząco na rozmiar kary wpłynęło przyznanie się do winy przez oskarżonego na etapie postępowania przygotowawczego. W ocenie Sądu kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze jest na tyle surowa, że właściwie wpłynie na oskarżonego spełniając cele prewencji indywidualnej, jak również generalnej, tj. pozytywnie wpłynie na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa.

Za czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 1 wyroku popełniony na szkodę J. B. Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn przypisany oskarżonemu w punkcie 3a sentencji wyroku Sąd wymierzył oskarżonemu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, a za czyn przypisany mu w punkcie 3b sentencji wyroku Sąd wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności. W tych przypadkach na wymiar kary wpływ miało umyślne działanie oskarżonego, ilość i wartość skradzionego mienia. Łagodząco na rozmiar tych kar wpłynęło przyznanie się do winy przez oskarżonego na etapie postępowania przygotowawczego.

Co do żadnego z przypisanych oskarżonemu czynów w sprawie nie ujawniły się okoliczności mogące świadczyć za zniesieniem, czy ograniczeniem poczytalności M. R. tempore criminis.

Przy orzekaniu kary łącznej wobec oskarżonego sprawiedliwym było w niniejszej sprawie uwzględnienie zasady pełnej absorpcji, uznając, że kara łączna ukształtowana na poziomie 2 lat pozbawienia wolności spełni swe cele w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej, nie jest nazbyt represyjna. W tym zakresie Sąd wziął pod uwagę rozpiętość czasową dokonania przypisanych oskarżonym czynów (były one popełnione w niedługich odstępach czasu), ich ilość, zbieżność rodzaju naruszonych norm prawnych, a zatem bliskość rodzajową przypisanych czynów. Kara łączna orzeczona we wskazanym wymiarze w pełni realizuje swoje funkcje i podsumowuje przestępcze zachowanie oskarżonego w opisanym wyżej okresie.

W ocenie Sądu wychowawcze oddziaływania kary wobec oskarżonego zostanie wypełnione w wystarczającym stopniu przez samą świadomość możliwości zarządzenia jej wykonania w razie powtórzenia jakiegokolwiek zachowania naruszającego porządek prawny. W ocenie Sądu w stosunku do oskarżonego uzasadniony jest wniosek, iż pomimo niewykonania kary pozbawienia wolności nie popełni on ponownie przestępstwa. Obecnie oskarżony ma stabilną sytuację życiową, pracuje, utrzymuje konkubinę i dziecko. Mając powyższe na względzie Sąd uznał, iż w powyższej sprawie istnieją przesłanki, od których art. 69 § 1 i 2 k.k. uzależnia stosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, przy zastosowaniu ustawy względniejszej dla oskarżonego, zgodnie z art. 4§1kk. Na podstawie art. 70 § 1 pkt 1 k.k. Sąd ustalił okres próby związanej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3 lat. Ustalając trzyletni okres próby Sąd miał na względzie, iż oskarżony w krótkim okresie czasu dopuścił się szeregu czynów przestępnych. Wskazany okres probacji zezwoli w pełni Sądowi na ocenę poprawności postawionej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Z tego też powodu oskarżony w okresie próby został poddany pod dozór kuratora, który będzie śledził postępy oskarżonego w czasie próby i relacjonował Sądowi jak on się w tym czasie sprawuje. Pozwoli to na właściwą kontrolę zachowania oskarżonego i da możliwości należytego weryfikowania postawionej wobec oskarżonego prognozy kryminologicznej.

Sąd na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w części od niego przypadającej (D. C. wyrokiem w sprawie VIIK 313/13 został zobowiązany do naprawienia szkód na rzecz pokrzywdzonych w 1/2 ich wysokości). Zasadnym jest by oskarżony w warunkach probacji wyrównał spowodowaną przez niego szkodę w mieniu pokrzywdzonych, będzie to nie tylko element kompensacyjny, ale także wychowawczy wobec oskarżonego. Biorąc pod uwagę aktualnie niskie dochody oskarżonego, posiadane obciążenia rodzinne oraz wysokość szkód, Sąd dał czas oskarżonemu do naprawienia szkody w terminie 1 roku od dnia uprawomocnienia się wyroku.

Z uwagi na niewysokie dochody oskarżonego oraz utrzymywanie z nich osób bliskich Sąd zwolnił M. R. w całości z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.